

ת"פ 14620/01/18 - מדינת ישראל נגד אוסיד אבו חאמד תושבי איו"ש

בית משפט השלום בראשון לציון

01 פברואר 2018

ת"פ 14620-01-18 מדינת ישראל נ' אבו חאמד (עציר)

מ"ת 14636-01-18

11915-01-18

מספר פל"א 6142/2018

לפני כבוד השופטת שרית זמיר
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם אוסיד אבו חאמד תושבי איו"ש

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מור מלכה

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד לנה סטל משרד עו"ד אבו עאמר

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

אני מרשיעה את הנאשם על סמך הודייתו בעובדות כתב האישום בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב-1952.

ניתנה והודעה היום ט"ז שבט תשע"ח, 01/02/2018 במעמד הנוכחים.

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודייתו, בעובדות כתב האישום בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק.

כמפורט בכתב האישום בתאריך 4.1.18 שהה הנאשם באתר בניה ברח' הגדוד העברי בראשל"צ כשאין בידיו אישורי כניסה, שהייה או עבודה כדין.

ב"כ המאשימה הפנתה בטיעוניה לטיב העבירה בה הורשע הנאשם, לעברו הפלילי במסגרתו הורשע הנאשם בשתי הזדמנויות שונות בבית המשפט לנוער בחמש עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק ונדון לתקופות מאסר בפועל, האחת בת חודשיים והאחרת בת 20 ימים.

עוד הפנתה למצב הבטחוני הנוכחי, ולפגיעה החוזרת ונשנית של הנאשם בערכים המוגנים ועתרה להטיל על הנאשם עונש מאסר המצוי בתוך מתחם העונש ההולם לו טענה הנע בין מאסר על תנאי לחמישה חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי, קנס וחתימה על התחייבות.

ב"כ הנאשם מנגד, סבורה כי ניתן להסתפק בימי מעצרו של הנאשם מאחר ומדובר בנאשם יליד שנת 1995 שהינו בגיר צעיר שנכנס ארצה לצורכי פרנסה בלבד ועקב מצבה הקשה של משפחתו הגרעינית והנטל המוטל על כתפיו לפרנס את בני המשפחה.

אשר לעברו הפלילי של הנאשם טענה כי עיון בגיליון הרישום הפלילי מעלה כי מדובר בעבירות שהתיישנו זה מכבר ומשכך ביקשה שלא לזקוף את הרשעותיו הקודמות של הנאשם לחובתו בעת הזו.

ב"כ הנאשם ביקשה להסתפק בענישה מתונה בעניינו של הנאשם וזאת על מנת שלא למנוע ממנו את האפשרות לקבל היתר כניסה כדין לישראל בעתיד.

אין מקום להכביר מילים ביחס לערך המוגן בו פגע הנאשם שהעיקרי בו הוא זכותה של המדינה כריבון לקבוע את זהות הבאים בשעריה.

מתחם העונש ההולם לעבירת שהייה בלתי חוקית שנעברה לראשונה לצרכי פרנסה, נקבע בהלכת אלהרוש (רע"פ 3677/13) ונע בין מאסר על תנאי ועד 5 חודשי מאסר בפועל.

בעניינו יש לקחת בחשבון בגזירת הדין את ההודיה, את גילו הצעיר של הנאשם, את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות, ואת העובדה שלכניסתו ארצה לא נילוו עבירות נוספות והאינדיקציה לפיה נתפס באתר בניה מלמדת כי יש ממש בטענה כי נכנס לצרכי פרנסה בלבד.

אשר לעברו הפלילי של הנאשם, הרי שצודקת ב"כ הנאשם שמדובר בעבירות שהתיישנו זה מכבר ולפיכך אין מקום לזקוף אותם לחובת הנאשם בגזירת עונשו.

מכל האמור סברתי כי במקרה דנן ניתן להסתפק בענישה מתונה בעניינו של הנאשם ולהורות על מאסר כמנין ימי מעצרו ולצד זאת לאזן ענישה מתונה זו בדרך של קנס כספי משמעותי שיהווה עונש ברור ומוחשי ויציב בפני הנאשם קו גבול שימנע את כניסותיו ארצה בפעמים הבאות.

לפיכך ולאחר ששקלתי את כל השיקולים הצריכים לענין אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל כמנין ימי מעצרו מיום 4.1.18 עד 8.1.18.

למען הסר ספק הנאשם סיים לרצות את עונש המאסר שנגזר עליו.

ב. קנס כספי בסך 5,000 ₪ אשר יקוזז מההפקדה בתיק מ"י 11915-01-18 ו/או תיק מ"ת 14636-01-18.

ג. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירה כלשהי על חוק הכניסה לישראל.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 2,500 ₪ שלא יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירה כלשהי על חוק הכניסה לישראל.

לא תחתם ההתחייבות ייאסר הנאשם למשך 20 יום.

מוצגים יטופלו בהתאם להוראות החוק והדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ט"ז שבט תשע"ח, 01/02/2018 במעמד הנוכחים.

שרית זמיר, שופטת

